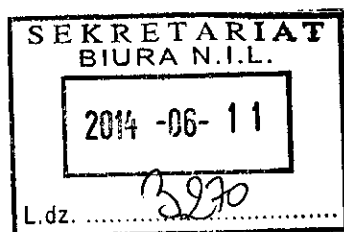

MINISTER ZDROWIA

MZ-DS-OP-6451-1539-42/AK/14

Warszawa,2014-06-05.....

Pan

Maciej Hamankiewicz

Prezes

Naczelnej Rady Lekarskiej

Stanow. Pev17 Pevier

W odpowiedzi na wystąpienia z dnia 8 maja 2014 r. (NRL/ZRP/MK/301-1/791/2014), uprzejmie przedstawiam poniższe stanowisko w sprawie.

Od dnia 2 lipca 2014 r. przestanie obowiązywać przepis *art. 214 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.)* na mocy, którego w okresie przejściowym – od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 1 lipca 2014 r. – czas pracy pracowników komórek organizacyjnych (zakładów, pracowni):

- 1) radiologii, radioterapii, medycyny nuklearnej - stosujących w celach diagnostycznych lub leczniczych źródła promieniowania jonizującego,
- 2) fizykoterapii, patomorfologii, histopatologii, cytopatologii, cytodiagnostyki, medycyny sądowej lub prosektoriów, nie może przekraczać 5 godzin na dobę i przeciętnie 25 godzin na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Po zakończeniu okresu przejściowego, do czasu pracy pracowników podmiotów leczniczych objętych dotychczas skróconymi normami czasu pracy, będzie miał zastosowanie przepis *art. 93 ust. 1 ww. ustawy*, zgodnie z którym czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym, z zastrzeżeniem *art. 94 ust. 1* (przepis ten normuje dopuszczalne rozkłady czasu pracy), w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Jednocześnie informuję, że kwestie związane z czasem pracy pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych były przedmiotem szerokiej dyskusji na etapie prac legislacyjnych nad ustawą o działalności leczniczej, zarówno w Ministerstwie Zdrowia, jak i później na forum

Parlamentu. Sprawie tej poświęcone było m.in. wysłuchanie publiczne zorganizowane 10 grudnia 2010 r. na mocy uchwały sejmowej Komisji Zdrowia. Po zapoznaniu się ze wszystkimi argumentami Parlamentarzyści podjęli decyzję o wprowadzeniu do projektu ustawy przepisu przejściowego przewidującego jedynie przesunięcie w czasie początku obowiązywania przepisu art. 93 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej, bez uwzględnienia rozwiązań powodujących automatyczny obowiązek podwyższenia z dniem 2 lipca 2014 r. wynagrodzeń przedmiotowej grupy pracowników. Ustawodawca pozostawił tym samym dowolność w tym zakresie stronom stosunków pracy, a więc z jednej strony pracodawcom, z drugiej zaś – pracownikom. Nie wyłączył natomiast w żadnym zakresie ogólnych dyrektyw prawa pracy, w tym w szczególności tych dotyczących kryteriów kształtowania wysokości wynagrodzeń określonych w art. 78 § 1 Kodeksu pracy, jak również innych regulacji dotyczących sposobu zmiany istotnych elementów treści stosunku pracy.

Ponadto informuję, że z prowadzonych systematycznie przez Ministerstwo Zdrowia badań ankietowych średnich poziomów wynagrodzeń osób wykonujących zawody medyczne i zatrudnionych w polskich szpitalach wynika, że średni poziom uposażeń osób zatrudnionych na stanowiskach pracy, na których obowiązuje skrócona do 5 godzin dobową normą czasu pracy, nie odbiegał w ostatnich latach od średniego poziomu wynagrodzeń innych osób wykonujących zawód medyczny lokowanych w porównywalnej grupie personelu medycznego, ale zatrudnionych na stanowiskach pracy, na których obowiązuje dobową normą czasu pracy wynosząca przeciętnie 7 godzin 35 minut.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazania, w tym przede wszystkim efekty dyskusji i analiz prowadzonych w okresie prac legislacyjnych nad ustawą o działalności leczniczej należy stwierdzić, że Ministerstwo Zdrowia nie widzi w chwili obecnej podstaw do podejmowania prac w kierunku zmiany konstrukcji przepisów zmierzających do zrównania czasu pracy osób wykonujących zawód medyczny w podmiotach leczniczych.

2010 r.

z upoważnienia
MINISTER ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Cezary Rzemek